

2008. július 9., szerda

- au) aggodalmát fejezi ki a leszereléssel kapcsolatos tárgyalások során olyan kérdésekben kialakult patt-helyzet miatt, mint a hasadóanyagok tilalmáról szóló szerződés és a biológiai fegyverekről szóló egyezmény ellenőrzési jegyzőkönyve, valamint az átfogó atomcsend-szerződés megerősítésével kapcsolatos téttlenség; mindazonáltal elismeri, hogy az ENSZ 63. ülészaka kiváló lehetőséget nyújt az EU számára, hogy vezető szerepet játsszon a kazettás bombák tilalmáról a közelmúltban elfogadott szerződés megerősítésének és egyetemessé tételének előmozdításában, valamint a nemzetközi fegyverkereskedelmi egyezmény és a szegényített uránt tartalmazó fegyverek globális tilalmát előíró nemzetközi szerződés megkötését célzó tárgyalások megnyitásában; felhívja az EU-t és az ENSZ-et, hogy folytassák az ENSZ kézi- és könnyűfegyverek illegális kereskedelmével foglalkozó cselekvési programjának megerősítésére, valamint a gyalogsági aknáknak betiltásáról szóló ottawai szerződés hatályának bővítésére irányuló erőfeszítéseiket,
- av) sürgeti az uniós tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket a nemzetközi konszenzus biztosításához, amely lehetővé fogja tenni a nemzetközi terrorizmusról szóló átfogó egyezményről folytatott tárgyalások lezárását,
- aw) felhívja a Tanácsot, hogy ösztönözzön minden tevékenységet és megfelelő finanszírozást, amelynek célja a nemi kérdések általános érvényesítése az ENSZ tevékenységeinek valamennyi vonatkozásában,
- ax) sürgeti a Tanácsot, hogy támogassa a fajok kihalása elleni küzdelmet és a környezet védelmét, valamint a szükséges pénzügyi források mobilizálását szolgáló valamennyi tevékenységet;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen ajánlást a Tanácsnak és tájékoztatásul a Bizottságnak.

A nemzeti bírák szerepe az európai igazságszolgáltatási rendszerben

P6_TA(2008)0352

Az Európai Parlament 2008. július 9-i állásfoglalása a nemzeti bírák európai igazságügyi rendszerben betöltött szerepéről (2007/2027(INI))

(2009/C 294 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 61. cikkére, amely a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozásáról rendelkezik, ideértve a polgári és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén tett intézkedéseket is,
- tekintettel az Európai Unión belül a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének megerősítésére vonatkozó, a brüsszeli Európai Tanács által 2004. november 5-én elfogadott hágai programra ⁽¹⁾, illetve „A Hágai Program: tíz prioritás a következő öt évre” című, 2005. május 10-i bizottsági közleményre (COM(2005)0184),
- tekintettel az Európai Tanács 2001. december 14–15-i laekeni ülésén az igazságügyi együttműködésben érintettek közötti bizalom fejlesztéséhez való hozzájárulásra tekintettel a bírák képzésének gyors létrehozását ösztönző európai hálózat létrehozása érdekében tett felhívásra,
- tekintettel az Európai Közösség Európai Jogi Akadémiájának létrehozásáról szóló, 1991. szeptember 10-i állásfoglalására ⁽²⁾ és az Európai Igazságügyi Képzési Hálózatról (EJTN) szóló, 2002. szeptember 24-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unióban az igazságügyi képzésről szóló, 2006. június 29-i (COM(2006)0356), „Az eredmények Európája – a közösségi jog alkalmazása” című, 2007. szeptember 5-i (COM(2007)0502), továbbá az EU igazságszolgáltatási politikáinak és gyakorlatának megvitatására szolgáló fórum létrehozásáról szóló, 2008. február 4-i (COM(2008)0038) bizottsági közleményekre,

⁽¹⁾ HL C 53., 2005.3.3., 1. o.

⁽²⁾ HL C 267., 1991.10.14., 33. o.

⁽³⁾ HL C 273. E, 2003.11.14., 99. o.

2008. július 9., szerda

- tekintettel a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv módosításáról szóló, 2007. december 20-i 2008/79/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽¹⁾, továbbá az Európai Bíróság eljárási szabályzatának ezt követően egy sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás bevezetésére tekintettel történt módosításaira,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló jövőbeli szerződésnek a Lisszaboni Szerződés által beillesztett 81. cikke (2) bekezdésének h) pontjára és 82. cikke (1) bekezdésének c) pontjára, amely jogalapot teremtene az igazságügyi és a bírósági alkalmazottak képzésének támogatásához,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0224/2008),
- A. mivel a 2007 második felében ezen állásfoglalás céljából elvégzett felmérés az alábbiakat emelte ki:
- a nemzeti bírák közösségi jogi ismeretei ⁽²⁾ szerte az Európai Unióban komoly eltéréseket mutatnak, és ennek sokszor csak kevésé vannak tudatában,
 - a nemzeti bírák általános, idegen nyelvi ismereteit sürgősen bővíteni kell,
 - a nemzeti bírák nehézségeket tapasztalnak a közösségi joggal kapcsolatos konkrét, naprakész információkhoz való hozzáférésben,
 - a nemzeti bírák közösségi joggal kapcsolatos alap- és élethosszig tartó képzését jobbá és intenzívebbé kell tenni,
 - a bírák viszonylag kevésé ismerik az előzetes döntéshozatali eljárást, és meg kell erősíteni a nemzeti bírák és az Európai Bíróság közötti párbeszédet,
 - a közösségi jogot számos bíró túl bonyolultnak és átláthatatlannak tartja,
 - biztosítani kell, hogy a közösségi jog önmagában megfelelőbben alkalmazható legyen a nemzeti bírák számára,
- B. mivel a bírósági képzéssel kapcsolatosan – annak európai dimenzióját is ideértve – az elsődleges felelősség a tagállamokat terheli; mivel a fent nevezett hágai program tartalmazza az Európai Tanács nyilatkozatát, amely szerint „az igazságügyi hatóságok képzésébe rendszeresen be kell illeszteni egy uniós összetevőt” ⁽³⁾, és mivel az egyes tagállamokban a bírósági képzés mindenképpen az EU-intézmények és minden tagállam közös érdeke;
- C. mivel a közösségi jogot nem szabad elit szakértők számára fenntartott területnek tekinteni, és mivel e területen a képzési lehetőségeket nem szabad a magasabb szintű bíróságok bírái számára fenntartani, hanem inkább egyenlő mértékben ki kell terjeszteni az igazságügyi rendszer valamennyi szintjén tevékenykedő bírákra is;
- D. mivel egyes közösségi pénzügyi támogatásban részesített szervek egyre sikeresebbek, és máris nagy számban képeznek bírákat és államügyészeket;
- E. mivel az idegennyelv-ismeret létfontosságú a megfelelő igazságügyi együttműködés szempontjából – különösen polgári és kereskedelmi ügyekben, olyan területeken, ahol rendelkeznek a bírók közötti közvetlen kapcsolattartásról –, valamint a bírói csereprogramokban való részvétel lehetőségének biztosítás szempontjából;
- F. mivel az előzetes döntéshozatali eljárás jelenlegi átlagos időtartama az Európai Bíróság kitaró erőfeszítései ellenére még mindig túl hosszú, és ez jelentősen csökkenti a nemzeti bírák szemében ezen eljárás vonzerejét;

⁽¹⁾ HL L 24, 2008.1.29., 42. o.

⁽²⁾ Ezen állásfoglalás alkalmazásában a közösségi jogra való hivatkozások az uniós jogra való hivatkozásokként is értelmezendők.

⁽³⁾ HL C 53., 2005.3.3., 1. o. (12. o.).

2008. július 9., szerda

- G. mivel az Európai Bíróság szerint a tagállamok feladata olyan jogorvoslati és eljárási rendszer létrehozása, amely biztosítja a közösségi jogból eredő jogok hatékony bírósági védelméhez való jog tiszteletben tartását⁽¹⁾;
- H. mivel ezen állásfoglalás egyetlen eleme sem értelmezhető úgy, hogy az a bírói függetlenséget és a nemzeti jogrendszereket kívánna befolyásolni, összhangban az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának R(94)12. számú ajánlásával és a bírák alapokmányáról szóló 1998. évi európai chartával;

A nemzeti bíró mint a közösségi jog első bírója

1. megjegyzi, hogy az Európai Parlament jogállamiságon nyugvó közösség⁽²⁾; megállapítja, hogy a közösségi jog továbbra is csak papíron létezik, ha azt a tagállamokban nem alkalmazzák megfelelően, ideértve a nemzeti bírakat is, akik ilyen módon az Európai Unió igazságügyi rendszerének alapvető fontosságú elemei, és akiknek alapvető és nélkülözhetetlen szerepük van az egységes európai jogrend megteremtése során – nem utolsósorban a legutóbbi közösségi jogszabályok⁽³⁾ szempontjából is – abban, hogy a nemzeti bírakat fokozottabban bevonják, és számukra a közösségi jog végrehajtásánál nagyobb felelősséget biztosítsanak;

2. üdvözlí, hogy a Bizottság elismerte, hogy a nemzeti bírák létfontosságú szerepet játszanak a közösségi jog tiszteletben tartásának biztosításában, például a közösségi jog elsőbbségére, a közösségi jog közvetlen hatályára, egységes értelmezésére és a megsértésével kapcsolatosan fennálló állami felelősségre vonatkozó elvek útján; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen ilyen irányú erőfeszítéseket a már meglévő ágazati kezdeményezések kiegészítéseként; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy késedelem nélkül tegyen közzé tájékoztatást a közösségi jog nemzeti hatóságok által történt megsértése miatti kártérítési eljárásokról;

Nyelvi kérdések

3. úgy véli, hogy a nyelv az igazságügyi szakma gyakorlóinak fő munkaeszköze; úgy véli, hogy a nemzeti bírák idegennyelv-képzésének jelenlegi szintje a közösségi jog ismeretének jelenlegi szintjével együtt nem csupán az egyes jogi eszközökkel kapcsolatos igazságügyi együttműködés lehetőségeit korlátozza, hanem a kölcsönös bizalom fejlődését, az *acte clair* doktrína megfelelő alkalmazását és a csereprogramokban való részvételt is; felhívja az igazságügyi képzésben érintett valamennyi szereplőt, hogy fordítson különös figyelmet a bírák idegen nyelvű képzésére;

4. megállapítja, hogy a közösségi jog nemzeti bírák általi alkalmazása összetett kihívást jelent a nemzeti bírák számára különösen azon tagállamokban, amelyek 2004. májusában vagy azt követően csatlakoztak az Európai Unióhoz, valamint hogy ennek megfelelően ezekben a tagállamokban fokozni kell a bírói képzés támogatását célzó intézkedéseket;

5. emellett az a véleménye, hogy a kollíziós szabályokat tartalmazó rendeletek elfogadásával a közösségi jogalkotás olyan politikai döntést hozott, amely kiterjed a külföldi jog nemzeti bírák által történő alkalmazására, ami esetlegesen egy összehasonlító megközelítés alkalmazását is maga után vonja; úgy véli, hogy ezek a tényezők összességében még inkább az idegen nyelvi képzés mellett szólnak;

6. úgy véli, hogy a tagállami bírósági szervek nyelvi készségeinek fejlesztése közérdek; felhívja ezért a tagállamokat annak biztosítására, hogy ez a képzés ingyenes és könnyen hozzáférhető legyen, és éljen az adott idegen nyelvet beszélő tagállamban a bírák idegen nyelvi képzésének lehetőségével, például egy bírák közötti csereprogramban való részvétellel összekötve;

7. úgy véli, hogy a tudományos szakirodalomhoz a bírák anyanyelvén történő hozzáférés fontos a közösségi jog jobb megértése szempontjából, és megállapítja, hogy láthatólag kevés szakirodalom érhető el a közösségi jogról az EU egyes hivatalos nyelvein, például a nemzetközi magánjogi kérdésekről, továbbá hogy mindez potenciálisan súlyosan hathat egy sokféle jogi hagyományt tükröző, közös jogrend kialakítására; felhívja ezért a Bizottságot, hogy támogassa egy ilyen szakirodalom megteremtését, különösen a kevésbé beszélt hivatalos nyelveken;

⁽¹⁾ A C-50/00 P. sz. UPA-ügy, EBHT 2002, I-6677., 41. bekezdés.

⁽²⁾ C-294/83, „Les Verts” kontra Európai Parlament ügy (EBHT 1986., 1339. o, 23. bekezdés).

⁽³⁾ Lásd például a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.).

2008. július 9., szerda

A vonatkozó jogforrásokhoz való hozzáférés

8. megállapítja, hogy a közösségi joggal kapcsolatos teljes, naprakész információk nem állnak szisztematikusan és megfelelő módon számos nemzeti bíró rendelkezésére, és hogy a közösségi jog időnként igen kevés fórumot kap a nemzeti közlönyökben, kommentárokból, folyóiratokban és tankönyvekben, és egyenlőtlen minőségű fordításokon alapul; felhívja a tagállamokat, hogy e területeken újítsák meg erőfeszítéseiket;

9. véleménye szerint egy olyan valódi európai igazságügyi térség, amelyben megvalósulhat a hatékony igazságügyi együttműködés, nem csupán az európai jog ismeretét követeli meg, hanem más tagállamok jogrendszereinek kölcsönös általános ismeretét is; felhívja a figyelmet a külföldi jog kezelésében szerte az Európai Unióban mutatkozó következtelenségekre, és úgy véli, hogy ezzel a fontos kérdéssel a jövőben foglalkozni kell; tudomásul veszi e tekintetben a Bizottságnak a külföldi jog polgári és kereskedelmi ügyekben történő alkalmazásáról szóló, készülöben lévő horizontális tanulmányát, valamint a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferencia keretében folyó vizsgálatokat;

10. üdvözli a Bizottság szándékát, miszerint az támogatni kívánja a közösségi joggal kapcsolatos nemzeti bírósági határozatok nemzeti adatbázisainak jobb elérhetőségét; úgy véli, hogy az ilyen adatbázisoknak a lehető legteljesebbeknek és leginkább felhasználóbarátoknak kell lenniük; úgy véli emellett, hogy a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és az ítéletek végrehajtásáról szóló egyezmények és rendeletek európai adatbázist tesznek szükségessé, mivel ezeket a nemzeti bírúk gyakorta alkalmazzák;

11. véleménye szerint valamennyi nemzeti bírónak hozzáféréssel kell rendelkeznie az olyan adatbázisokhoz, amelyekben szerepelnek a valamennyi tagállam által kezdeményezett folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárások; ugyanilyen hasznosnak tartja, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet előterjesztő bíróságok ítéleteit is közzétegyék, amint azt az Európai Bíróságnak a nemzeti bíróságok előzetes döntéshozatal iránti kérelmeiről szóló tájékoztatója ⁽¹⁾ is tartalmazza;

12. úgy véli, hogy mivel az interneten bőségesen rendelkezésre állnak a közösségi joggal kapcsolatos információk, a bírakat nem csupán érdemi jogi kérdéseket illetően kell képezni, hanem azzal kapcsolatosan is, hogy hogyan lehet hatékonyan hozzáférni a naprakész jogforrásokhoz;

13. üdvözli a Bizottság kötelezettségvállalását, miszerint az a polgárok számára összefoglalókat tesz közzé a közösségi jogi aktusokról, és úgy véli, hogy egy-egy ilyen nem jogi célzatú összefoglaló azt is elősegítené, hogy a gyakorló jogászok gyorsabban hozzáférjenek a releváns információkhoz;

14. ösztönzi az elektronikus tanulás terén online eszközök és kezdeményezések kialakítását, mivel ezeket – habár a képzés problémáját teljesen nem oldhatják meg – a bírók és a képzők közötti személyes kapcsolattartás kiegészítésének lehet tekinteni;

Az Európai Unió belüli igazságügyi képzés strukturáltabb kerete felé

15. felhív az uniós elem bevezetésére az igazságügyi szakma minden tagjának nemzeti szintű képzésébe az alábbiak szerint:

- rendszeres beillesztése a képzésbe és a bírói szakma megkezdéséhez szükséges vizsgákba,
- további erősítése a lehető legkorábbi szakasztól kezdve, egyre erőteljesebben összpontosítva a gyakorlati kérdésekre,
- lefedve a nemzeti jogrendben adott esetben ismeretlen, ám a közösségi jogban fontos értelmezési módszereket és jogelveket;

16. megállapítja az igazságügyi szervek tagjaira vonatkozó csereprogramok növekvő sikerét; ösztönzi, hogy az EJTN legyen hozzáférhető a lehető legtöbb bíró számára, továbbá hogy biztosítsák, hogy a polgári, kereskedelmi és közigazgatási ügyekkel foglalkozó bírúk ehhez megfelelően hozzáférjenek; üdvözli az EJTN által a nyelvi képzés terén végzett tevékenységeket és a csereprogramoknak az Európai Bíróságra, az Eurojustra és az Emberi Jogok Európai Bíróságára történő kiterjesztését;

⁽¹⁾ HL C 143., 2005.06.11., 1. o., (31) bekezdés.

2008. július 9., szerda

17. úgy véli, hogy a nemzeti bírák alap- és továbbképzésben való részvételének lehetősége a tagállamok számára fontos logisztikai és pénzügyi kérdés; úgy véli, hogy a bírók elviekben nem viselhetik saját közösségi jogi képzésük költségeit; kéri a Bizottságot, bocsássa a Parlament rendelkezésére a csereprogramokban részt vevő bírák ideiglenes helyettesítésével kapcsolatosan az egyes tagállamok számára felmerülő költségekre vonatkozó becsléseket;

18. figyelembe véve a Bizottságnak azt az észrevételét, hogy az Európai Igazságügyi Képzési Hálózat de facto monopóliumot élvez a bírói csereprogramok szervezésében, felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy amikor az EIKH a csereprogram finanszírozásáért folyamodik, ez a monopóliumhelyzet a kérvényezési folyamat során tükröződjön; külön felszólít arra, hogy a folyamat azt is biztosítsa, hogy EIKH-nak időben folyósítsák a finanszírozást, és így az hatékony módon tudja megszervezni és lebonyolítani a résztvevő nemzeti oktatási intézmények, nemzetközi szervezetek, bírák és ügyészek elvárásainak és a nekik tett ígéreteknek megfelelő programokat; úgy véli, hogy ha ez nem így történik, a csereprogram hitelessége megkérdőjelezhetővé válik, amelynek a részt venni kívánó bírák és ügyészek, valamint az európai igazságszolgáltatásban dolgozók közötti kölcsönös bizalom fejlesztése látja kárát;

19. tudomásul veszi a Bizottság értékelését, miszerint az európai igazságügyi térségen belül a képzés előmozdításának legmegfelelőbb módja jelenleg a 2007–2013-ra vonatkozó alapjogi és igazságügyi keretprogram révén a különféle szervezetek juttatott pénzügyi támogatás, valamint hogy az európai igazságügyi képzési struktúrák átalakításának kérdése a program végeztével ismét felvethető;

20. felszólítja a Bizottságot, hogy ezen állásfoglalás figyelembevételével behatóan értékelje e keretprogram eredményeit, valamint dolgozzon ki új javaslatokat a bírói képzések támogatását célzó intézkedések kialakítására és változtatására tételére vonatkozóan;

21. úgy véli azonban, hogy megérett az idő az uniós szintű igazságügyi képzés olyan pragmatikus intézményes megoldására, amely teljes mértékben kihasználja a meglévő struktúrákat, ugyanakkor pedig elkerüli a programok és struktúrák szükségtelen megkettőződését; felhív ezért egy Európai Igazságügyi Akadémia létrehozására, amely az EJTN-ből és az Európai Jogi Akadémiából tevődik össze; felhív arra, hogy ez az intézményi megoldás vegye figyelembe az Európai Rendőrákadémia működtetése során szerzett megfelelő tapasztalatokat;

22. úgy véli, hogy a nemzeti bírák nem tanúsíthatnak passzív hozzáállást a közösségi jogot illetően, amint ezt az Európai Bíróságnak a nemzeti bíróságok által saját kezdeményezésű keretében felvetett közösségi jogi kérdésekkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlata⁽¹⁾ is egyértelművé teszi;

23. felszólít a bírói kinevezés előtt álló jelöltek képzésének a lehető legkorábbi szakasztól kezdődő megerősítésére a nemzeti bírókra vonatkozó fenti javaslatokhoz és ajánlásokhoz hasonlóan;

A nemzeti bírák és az Európai Bíróság közötti megerősített párbeszéd

24. úgy véli, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás létfontosságú garanciája a közösségi jogrend koherenciájának és a közösségi jog egységes alkalmazásának;

25. felhívja az Európai Bíróságot és minden érdekelt felet, hogy csökkentsék még jobban az előzetes döntéshozatali eljárás átlagos hosszát, és ezáltal tegyék vonzóbbá ezt a párbeszédre irányuló létfontosságú lehetőséget a nemzeti bírák számára;

26. sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja ki, hogy a nemzeti eljárási szabályok ténylegesen vagy potenciálisan akadályozzák-e azt, hogy a tagállami bíróságok az EK-Szerződés 234. cikke második bekezdésének értelmében előzetes döntéshozatali eljárásra terjesszenek ügyeket, és hogy szigorúan indítson eljárást azon jogsértések ellen, amelyeket az említett akadályok jelentenek;

⁽¹⁾ A C-312/93. sz. *Peterbroeck*-ügy, EBHT 1995, I-4599. o., a C-473/00. sz. *Cofidis*-ügy, EBHT 2002, I-10875. o. és a C-168/05. sz. *Mostaza Claro* ügy, EBHT 2006, I-10421. o.

2008. július 9., szerda

27. úgy véli, hogy az Európai Bíróság joghatóságának korlátozása – különös tekintettel az EK-Szerződés IV. cikke tekintetében – szükségtelenül sérti a közösségi jog egységes alkalmazását az említett területeken, ugyanakkor pedig kedvezőtlen üzenetet hordoz az említett ügyekkel foglalkozó bírák túlnyomó többsége számára, és ezáltal ellehetetleníti, hogy ezek közvetlen kapcsolatot létesítsenek az Európai Bírósággal, továbbá szükségtelen késedelmet okoz;

28. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Lisszaboni Szerződéshez csatolt jegyzőkönyv átmeneti rendelkezésekről szóló 10. cikke értelmében a rendőrségi együttműködéssel és büntetőügyi igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos, az említett Szerződés hatálybalépését megelőzően elfogadott jogi aktusok esetében az Európai Bíróság illetékessége egy ötéves átmeneti időtartamban továbbra is ugyanaz marad, mint amit a jelenleg hatályos EU-Szerződésben állapítottak meg; üdvözlí mindazonáltal a kormányközi konferenciának a jegyzőkönyv e cikkére vonatkozó nyilatkozatát, és ezért nyomatékosan felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Parlamenttel közösen újból fogadja el azokat a rendőrségi együttműködéssel és büntetőügyi igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos jogi aktusokat, amelyeket a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt fogadtak el;

29. figyelemmel egy sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás bevezetésére, egyetért a Tanáccsal abban, hogy rendkívül fontos, hogy a Bíróság iránymutatással szolgáljon a nemzeti bírák számára, amelyre azok a sürgősségi eljárás iránti kérelmet illetően hagyatkozhatnak;

30. felhívja az Európai Bíróságot, hogy vizsgálja meg az előzetes döntéshozatali eljárás minden olyan lehetséges fejlesztését, amellyel az előzetes döntéshozatalt kezdeményező nemzeti bíróságot szorosabban részt vehet eljárásában, ideértve az előzetes döntéshozatalra való előterjesztés világossá tételének és a szóbeli eljárásban való részvételnek a szélesebb körű lehetőségeit is;

31. úgy véli, hogy egy decentralizált és érett közösségi jogrendben a nemzeti bíróságok nem szorulhatnak a peremre, hanem több felelősséget kell kapniuk, és fokozottabban kell őket ösztönözni a közösségi jog elsőbbségének betöltött szerepükben; sürgeti ezért egy „zöld lámpa” rendszer megvizsgálását, amelynek révén a nemzeti bíróságok a Bíróság elé terjesztett kérdésekben feltüntethetnék az általuk javasolt válaszokat is, és a Bíróság ezt követően adott időtartamon belül eldönthetné, hogy elfogadja-e a javasolt ítéletet vagy hogy maga határoz fellebbviteli bírósággal;

A nemzeti bíróság általi alkalmazáshoz jobban igazított jogszabályok

32. tudomásul veszi az uniós igazságügyi politikák és gyakorlat megvitatására szolgáló fórum létrehozását, és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a fórum tanácskozásaira átlátható módon kerüljön sor; megállapítja, hogy a Bizottság kötelezettséget vállalt a Parlament és a Tanács felé a rendszeres jelentéstételre;

33. kitart amellett, hogy a közösségi jogszabályok nyelvezetét világosabbá kell tenni, és a jogi aktusok között fokozottabb terminológiai összhangnak kell megvalósulnia; különösen támogatja az európai szerződési jog tervezett közös referenciakeretének alkalmazását a jobb jogalkotás eszközeként;

34. erőteljesen támogatja a Bizottság azon határozott kérését, hogy a tagállamok szisztematikusan készítsenek megfelelési táblázatokat, amelyben ismertetik, hogy a közösségi irányelveket hogyan ültetik át a nemzeti szabályozásba; egyetért azzal, hogy az ilyen táblázatok minimális költség és teher mellett értékes információkkal szolgálnak; úgy véli emellett, hogy a megfelelési táblázatokkal nő a közösségi jog végrehajtásának átláthatósága, és a nemzeti bíróságok és felek reális lehetőséget kapnak annak megítélésére, hogy egy adott nemzeti szabály mögött valóban a közösségi jog áll-e, valamint hogy maguk ellenőrizhessék, hogy megtörtént-e a megfelelő átültetés, és ha igen, hogyan;

*

* *

35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást, illetve az illetékes bizottság jelentését a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bíróságnak és az európai ombudsmannak.